

Tillverkning av möbler, kistlar,
krämpor, korgar, skaffer,
slegar och stäverbyggning.

1.

Minst ett par tre i varje by
i Verum sysslade med snickeri
på 1870-80 talet. Dessa hade snicke-
ri som tillsysla till ydverks. Från
Verum var minst 50 som tillver-
kade möbler och kistlar, som de
körde ut med till marknader
bl. a till Simrishamn, Göteborg, Fome-
lilla, Flöda, Fläby och ända till
Blekinge. Lövestad var en av
de bästa marknaderna.

Fläby gjordes i tvenne tal med
kistlar i Verum, när jag växte
upp. När kistarna såldes, var

de omåttade och betingade stē
pris var 4-6 kr. Dessa såldes
låg men hade handtag. När kistär-
na skulle säljas lånades träkar
och kistorna sattes ^{i ras} på långa bägar,
så att en 10, 12, 13 kistor kunde
lutas. I den främre kistan lades
hå och den var öppen, och i den
satt tillverkaren - köparen. I
botten på varje kista barades
hå och en tränagel slags genom
botten ned i bagen för att den
skulle stå.

Brädena fick köpas, om smitar-
na inte hade slag jävla.

Hemmakistor, som gjordes
på beställning, var dyrare och
kunde ibland målas. Kistorna

var kopsatta med zinkor, men de
enklare var spikade ihop och för-
sedda med beslag. Inget gjord
beslag.

Tillverkaren gjorde pågående med
till marknaden. En sådan resa
tog allra minst en 3 dagar. Ibland
kunde de inte sälja ut någon
fisk byra plats för det till nästa
marknad. De kunde också sälja
kistor och andra möbler under
vägen.

Byteshandel förekom, så att
en möbeltillverkare kunde byta
sig till rågsven som för en kista
eller annan möbel.

Så förekom det också, att
de köpte ut med träden, som

de lyttes bort. Lådan var för-
sagd långt ned på slätten. Det
förehom, att de gjorde särskilda
träaxelvagnar, som de sedan
södde till "slåbänderna", men
detta var före min tid. Dessa vag-
nar var mycket enkla. Lådan
skall finnas på Kullören i Lund.
Hitt upp höjde slåbänder och
köpte vagnstänger och virke till
skacklar.

Trimmer, läkter och bräder höjdes
ned på slätten och lyttes bort mot
sönd, för folket här kunde inte leva
på jordbruket. Sedan börjades till-
verkning av möbler och kistor.

Resor med kistor har inte
förehommit något nämnvärt

under de sista 50 åren, men sängar-
lass har förekommit senare. Det
slutade upp i sin helhet för ungefär
25 år sedan.

Flär har liuwer kalls träpumpar.
Dessa pumpar tillades. Flär gjordes
träpumpar av Janas Morat i Ellobark
i Färstorp socken. Träet måste
vara grenfritt och skalades ej, utan
barken skulle vara på. Senom
träet tillades ett hål, som var
ungefär 2,5 tum. Det var 2 man till
att bora. Sedan gjordes en liten
spann, som kallades hjärta, som
fästes i en stång som hängdes i
en klyka. Denna stång trycktes
upp och ned. På pumpens sida
var borat ett hål. I detta hål

sattes en tut, som vattnet skulle rinna ut genom. Morat gjorde alla pumpor på beställning, så han körde aldrig ut med dem. Han gick omkring och barade många. Han dog på 1890-talet. Nils Skäns-son i Bosa var den siste, som barade träpumpor här.

Jag har gjort över 10000 engorgar. Min far och farfar var också korgmakare. Jag köpte aldrig något eng utan fick det var jag ville. Det fick man. Alla korgar har gjorts på beställning. Korgarna var 2 fots korgar eller 50 liters korgar samt 100 liters. Min far gjorde halvkorgar, som gjordes på beställning. På

vare gärd skulle de ha sädana
att ha myöl i. Min far bodde
i Verum. Han var den enda
härsking, som gjorde trä-
korgar.

Johannes Hylle i Verum gjorde
myölskaffar, sevar, laskaffar,
klappträn. Han slag för en elär
sestan. Han gick omkring och
södde till bänderna. Han var
sälvan på marknader. Han höll
sig i socknarna härsking.

Här fanns många som gjorde
stegar. I Vissebygd var såkert
en 50 st., som gjorde stegar och
tog ut till marknader med.
Det fanns stegmakare i Viterby,
Hallaryd, Himerby och Markaryd -

trakten. Bänder, som behövdes stegar, köpte på marknader. Stegmakare körde även nedåt stätten. Priset på stegar var sista tiden 1.25 pr aln. Från Rönunga och Eket kom flera köpare och hämtade stegar. Dessa såldes de sedan. Här gjordes många på den tiden, men de fylla i Vissebygd och Hallaryd. Min far och jag gjorde stegar åt en burs, som sedan lämnades till uppköpare. Vi hade 17 öre alnen men hänte ändå 5 kr om dagen, men det varade inte så länge. De t. v. n. köpte skog häruppe och lät göra stegar.

Flera stäverbyggare har

funnits här. En hette Hans Trämp.
Skåven såldes på marknader.

Uffe från Småland kunde, när jag
bjöd på Björnens gästgivar-
gård 1885-86, komma ett tiotal
körer med släver från Småland,
som skulle köra ned till Skåne och
sälja till bötkörer. De köpte alltid
erbetet. Bokstäver användes till
smutskutningar, bayer och skräver
till sprit kört s. k. kutningar.

Skåven körderna upphörde, när
järnvägen kom.

Inga enbart svarare före-
kom här, men ^(nästan) varje snickare
hade en svar, som han an-
vände vid sin tillverkning. Om
inte den ene snickaren hade, så

giska han till en sam hade, om
han skulle ha något svarat

10

unga skytte - och värske-
makare har järbarnmit här.

~~Det~~ I Verum har varit
fura träskmakare. I Bjärnum
i Skogs socken finns ännu en
kvad. Han heter Turesson. Hans
far gjorde skräi träskor. En
annan var Torkel Persson, som
dog för en 60-70 år sedan. De
hade sitt jobb men deras huvud-
sysselsättning var att göra träskor.

Ungen har gjort rep här.